

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

6. St- 236/2019-83 239
Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U DUBROVNIKU
DUBROVNIK

IZ RUKE

Preko pošte

05-03-2019

Predano na poštu obično prepo, dana

POŠTA

Broj primjeraka

priloga

Taksirano

KN

Potpis

Poslovni broj: 25 PŽ-551/2019-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Marine Veljak, predsjednika vijeća, Lidije Tomljenović, suca izvjestitelja, i Mirne Maržić, člana vijeća, u stečajnom predmetu nad društvom RAJ PLUS j.d.o.o. u stečaju, OIB 30310556070, Dubrovnik, Od Batale 2e, odlučujući o žalbi ranijeg stečajnog upravitelja BOŽE GUBE, OIB 55368811100, Split, Smiljanićeva 2, podnesenoj protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku, poslovni broj St-746/2017-66 od 27. prosinca 2018., u sjednici vijeća održanoj 8. veljače 2019.

r i j e š i o j e

Odbija se žalba ranijeg stečajnog upravitelja Bože Gube kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku, poslovni broj St-746/2017-66 od 27. prosinca 2018.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku, poslovni broj St-746/2017-66 od 27. prosinca 2018. naloženo je ranijem stečajnom upravitelju Boži Guvi, Split, bez odlaganja u korist stečajnog dužnika Raj plus j.d.o.o. u stečaju, Dubrovnik, vratiti iznos od 375,00 kn i o tome dostaviti dokaz u spis.

U obrazloženju se navodi da je nakon što je uočeno da je u izvješću dostavljenom 24. kolovoza 2018. navedeno da je „šest boca žestice“ i „jedna gajba pive“ prodano za 375,00 kn te da je za „troškove popisa imovine i obveza“ isplaćeno također 375,00 kn, da je naloženo stečajnom upravitelju pisano se očitovati o kojim troškovima „popisa imovine i obveza“ se radi i kome su plaćeni, te zbog čega nije zatražio odobrenje za isplatu. Dalje se navodi da je stečajni upravitelj u podnesku od 14. rujna 2018. naveo da je odobrenje za plaćanje tih troškova mislio zatražiti na skupštini vjerovnika na kojoj bi se odlučivalo o daljem tijeku stečajnog postupka i da troškove stečajnog postupka „po stečajnom zakonu plaća stečajni upravitelj redosljedom kako dospijevaju“, ali da nije odgovorio kome je i na temelju koje osnove je isplatio troškove popisa imovine i obveza u navedenom iznosu.

Kako stečajni upravitelj nije odgovorio na upit suda po kojoj osnovi je isplatio troškove popisa imovine i obveza prvostupanjski sud zaključuje da se radi o isplati troškova stečajnog upravitelja čiju naknadu na temelju odredbe čl. 94. Stečajnog zakona na temelju

pisanog, obrazloženog i dokumentiranog izvješća odobrava stečajni sudac, a stečajni upravitelj ih je isplatio bez odobrenja suca. Prvostupanjski sud ocjenjuje da se ne radi o troškovima stečajnog postupka koje plaća stečajni upravitelj nego da se iz navoda podneska od 14. rujna 2018. može sa velikom sigurnošću zaključiti da se radi o putnim troškovima stečajnog upravitelja koji se mogu isplatiti tek nakon pravomoćnog rješenja suda o odobrenju tih troškova.

Protiv navedenog rješenja žalbu je podnio bivši stečajni upravitelj Božo Guvo. U žalbi navodi da u spisu postoji Tablica broj 1, koju ponovo dostavlja, iz koje je vidljivo da je iznos od 375,00 kn kompenziran na osnovi ugovora o djelu Predsjedniku povjerenstva za popis imovine i obveza, te da je trošak povjerenstva za popis imovine i obveze ostali trošak stečajne mase a ne trošak stečajnog upravitelja. Ukazuje da nema nikakvih dokaza da je stečajni upravitelj bez odobrenja sebi isplatio iznos od 375,00 kn, a to se navodi u obrazloženju. Predlaže da se pobijano rješenje ukine.

Žalba nije osnovana.

Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredaba čl. 381. i čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07-Odluka USRH, 84/08, 96/08, 123/08-ispravak, 57/11, 148/11 (pročišćeni tekst) i 25/13, dalje: ZPP), u vezi s čl. 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15, 104/17, dalje: SZ), u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Nisu počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, a žalitelj na njih i ne ukazuje.

Pobijanim rješenjem od 27. prosinca 2018. naloženo je ranijem stečajnom upravitelju Boži Guvi, vratiti bez odlaganja iznos od 375,00 kn u korist stečajnog dužnika Raj plus j.d.o.o. u stečaju, Dubrovnik. Taj iznos je unovčen prodajom 6 boca žestice i jedne „gajbe“ piva koji su se nalazili u skladištu u Orašcu.

U spisu se nalazi izvješće ranijeg stečajnog upravitelja Bože Guve od 20. kolovoza 2018. čiji sastavni dio čini i Tablica troškova stečajnog postupka u kojoj je navedeno da je taj iznos od 375,00 kn čini dio troškova popisa imovine i obveza.

Izdaci stečajnog upravitelja za troškove popisa imovine i obveza ne predstavljaju nagradu za rad i troškove stečajnog upravitelja iz čl. 94. SZ-a. nego pripadaju u troškove stečajnog postupka iz čl. 155. t. 3. SZ-a. Određivanje povjerenstva za popis imovine je dužnost stečajnog upravitelja, a nakon dovršenog popisa imovine obvezan je isplatiti naknadu za rad tog povjerenstva. Ti izdaci ne predstavljaju nagradu za rad i stvarne troškove stečajnog upravitelja (putne troškove i troškove smještaja) iz čl. 94. SZ-a.

Međutim iz spisa proizlazi da taj iznos od 375,00 kn nije uplaćen na račun stečaja ni da je taj novčani iznos doista određenoj osobi isplaćen, a priložena tablica nije dokaz isplate.

Stečajni upravitelj u žalbi među ostalim navodi da je sporni „trošak“ kompenziran s obvezom prema članu povjerenstva koji je sudjelovao u popisu imovine.

Ta tvrdnja u žalbi je potpuno proturječna ranijim tvrdnjama bivšeg stečajnog upravitelja. Naime, nije jasno (ni žalitelj ne navodi) s kojom tražbinom stečajnog dužnika prema Predsjedniku povjerenstva za popis imovine bi taj sporni „trošak“ bio kompenziran, i gdje je tada završio taj iznos od 375,00 kn koji prema navodima u žalbi nije isplaćen jer je obveza stečajnog dužnika kompenzirana.

Ti navodi u žalbi samo potvrđuju ispravnost pobijane odluke kojom je naloženo stečajnom upravitelju taj iznos od 375,00 kn unovčen prodajom pića uplatiti na račun stečaja.

Stoga je, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a, u vezi s čl. 10. st. 1. SZ-a, žalba odbijena i pobijano rješenje potvrđeno.

Zagreb, 8. veljače 2019.

Predsjednik vijeća
Marina Veljak, v. r.

Za točnost opravka – ovlašteni službenik
Brankica Curman